

Johann Quistorp

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Quistorpius, SS.
Th. D. Facult. Sen. ... Ad Exequias Quas Foeminae Laudatissimae Elisabetae
Geißmers/ Uxori suae desideratissimae Vir ... Dn. Joachimus Lindemannus ad S.
Petri Concionator ... Viduus maestissimus paratas cupit; Omnes omnium
ordinum Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1647

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777448785>

Druck Freier Zugang

Quistorp, J.,

in E. Geissmer,

uxor. J. Lindemann.

Rostock. 1647.

44.

PROGRAMMA

124.

Quo
RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOHANNES QUISTORPIUS,

D. Facult. Sen. & Superintendens

AD EXEQUIAS

Quas

NAE LAUDATISSIMÆ

ELISABETÆ

Geismers /

Uxori suæ desideratissimæ

Vir Reverendus & Clarissimus

DN. JOACHIMUS LINDEMAN-

NUS ad S. PETRI Concionator fidelissimus

Viduus mæstissimus paratas cupit;

Omnes omnium ordinum Cives Academicos

officiosè & diligenter invitat.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr. Anno 1647.

Criorem longè concita-
toremq; in viris virtutem esse,
leniorem verò placidioremque
in fæminis, nemo opinor infici-
as eat. Ac licet ibi verenda ad-
mirandaq; magis sit, quod facile largimur, hîc
ipsâ quiete atque silentio tamen jucundior atq;
amabilior venit. Cæterum laude utrobiq;
dignissima, cum æquè infæminis atque in viris
non usu operâque duntaxat, verùm exemplo
etiam salubris ac fructuosa existere solet, Qua-
re non prætermittendū tacitè ELISABETÆ
GEISMARIÆ, fæminæ egregiæ, funus est.
Tum propter alias laudes, quas abunde meretur:
quia in hoc sequiore sexu, cui modestia &
quies propria est, nihil tranquillius eâ ac vere-
cundius fuit. Quod tanto majori gloriæ est at-
que honori, quanto ambitione fæminarum ut
impotentius nihil est, ita nec temerè aliquid de-
forme æquè ac perniciosum. Quæ magnas non
modo familias sæpius, sed integra etiam & opu-
lentissima regna evertit. Exempla essent in mun-
do

do quam plurima, quæ vero heic recēfere, operæ:
pretium non putamus Nata est igitur Nostra An-
cis 1575. d. xxvi. Aprilis, sub X, matuti-
nam, patremq, habuit Spectatissimum Virum
HENRICUM GEISMARUM, civem,
hujus Reipubl, primarium, & Ædi Jacobææ, dum
fata Deusque sinebant, præfectum laudatissi-
mum. Virum, inquam, tam recti æquique ob-
servantem, tam morum vitæq, integrum, ut an-
tiquæ virtutis ac fidei exemplar merito appella-
retur. Matrem sortita fuit MARIAM Gerdes de
cujus sanctissimis morib^o talis exempli filia cum
maximè potest testari: quippe quam semper &
æmulata superstitem usque à teneris est, & post
deinde constantissime expressit. Qui ut hanc
filiam suam nacti fuerant; ita eandem cum cura
& diligentia in primis educarunt. Nec ipsa quo-
que, ut optimâ & vivacissimâ indole prædita,
segnior fuit in arripiendis & exsequendis ijs, quæ
pulchra egregiaque præciperentur; quam in-
monstrando essent ij, quibus hoc incumbebat
maximè, ut annos puellæ regerent, atque ad om-
nem honesti cultum quâ disciplinâ, quâ exem-
plo informarent. Quare & cæteras artes, qui-
bus ingenia puellarum excoli ornarique solent,
leviores tamen sunt, arripuit facilè; & illas majores

res quoque ad summas probè complexa animo
est, timere, & venerari DEUM, parentes cole-
re, & audientem esse dicto eorum, pudicè æta-
tem habere: tùm fugere otium, labori contra
assuescere: nihil antiquius ducere honestâ fa-
mâ; dareque operam adeo, non modo culpâ
ipse ut vaces, verum suspicione etiam ut careas.
Quamquam per malevolentiam hominum pra-
vamq; libidinem id impetrare semper haud licet.
Quam contra solatium maximum præsidiumq;
firmissimum est, conscientia bona, Tranquillita-
te enim conscientia nihil excogitari beatius pot-
est. Quâ si absolvimur, jam hominum amplius
opinio, tam anxie attendenda non est. Anno
clb Io XLIII. nuptum data JOACHIMO LIN-
DEMANNO est, viro reverendâ dignitate Cla-
rissimo, ad S. PETRI Concionatori, de Ecclesia BE-
NE MERENTI. Cum eo quatuor annos con-
corditer conjuncteque vitam egit. Vaga & am-
bulatrix nunquam fuit: nec aliarum magis, quam
rerum suarum satagens. Versata cum omnibus
comiter atque benevole, quibuscum vivendi a-
gendi que necessitas incideret. Veritatis, si quis-
quam, & amans & studiosa exstitit: neque officii
tantum, sed fidei etiam imprimis plena. Do-
trum atque familiam ita rexit, ut neque adductè
nimis,

nimis, neque remissè moderaretur: & facientes opus non dicto tantum, sed exemplo etiam incitaret. Edidit marito geminam sobolem, eamque masculam; unam denatam jam ante, quam nata esset, alteram vivam quidem sed quæ, paulo post lavacrum regenerationis, & suum debitum naturæ solvere coacta fuit. Ex posteriori tamen partu pejus cæpit habere, & maximam partem de cordis debilitate conquesta fuit. Nec non consulti fuerunt Medicæ artis antistites: sed neque ulla ullius herbæ virtus aut vis, nulla artis ingenijq; humani solertia avertere ac declinare potest, quod DEUS decrevit: & eo usque medicinæ valent, quatenus efficaciam successumq; idem inspirat. Durante morbo omnem rerum humanarum curam ejecit ex animo, & ut Poëtæ veteris verbo utamur, expectoravit. Quanquam verò aliquot hebdomadibus ante, quàm puerpera facta esset, sacrosanctis mysterijs animam procurasset, denuò tamen, postquam cæpit gravius decumbere, Virum reverendum & clarissimum DOMINUM M. KANTZLERUM, ad S. PETRI Pastorem vigilantissimum, Collegam & amicum nostrum colendum, arcessivit, cui cum peccata sua iterum confessa esset, ab eodem viaticum S. S.

cænæ Dominicæ petiit, desiderium suum his ver-
bis testata: **Wie ein Hirsch schreyet nach frischem
Wasser &c.** Animâ itaq; eum in modū cælesti ne-
ctare & ambrosia corporis ac sanguinis Dominici
refectâ & voto potita, iterum exclamavit: **Bis will
kommen du edler Gast.** Et mox: **Sey nun wie-
der zu frieden meine Seele.** Abhinc per biduum de
angore cordis plurimum conquesta fuit cum Psa-
lterio regio: **Die Angst meines Herzens ist groß.** Sed
ita, ut seipsam vicissim erigeret ejusdem regii Pro-
phetæ verbis: **Was betrübest du dich meine Seele:
Vnd ob es wârt bis in die Nacht / vnd wieder an den
Morgen.** Cætera nostis. Non poterat sibi non a-
gurari quid immineret, at tantum aberat, ut fran-
geretur atq; deiceret animum, ut potius eò tol-
leret, quo transcuram se paullo post habebat per-
suasum. Eâ fiducia clara voce canere cæpit: **Was
lobens sollen wir ô Vatter singen/te.** Et: **Herzlich
thut mich verlangen nach einem seligen End.** Item:
**Komm du schöne FreudenKrone/te. HERZ JESU
Christe hilf du mir.** Dicta profecto magni pon-
deris, & consolationis efficacissimæ! Ex his sacra-
scripturæ fontibus purissimis, lassæ pectoris æstus
refrigerantur. Hinc sentimus nobis inflamari pe-
ctus ad amorem rerum cælestium, ad contemptū
mortalium. Cæterum matrem maritumq; mœ-
stissimos sibi astantes his verbis allocuta est: **Be-
ständig**

ständig bleibt im Glauben/wir werden / in furher
Zeit/ ein ander wider schauen/ dort in der Ewigkeit.
Ipsosq. rogavit ut una secum à DEO ter opt. ma-
ximo exorarent sibi beatam & citam ex hac mi-
seriarum valle emigrationem. Ex quo intelli-
gi potest, quàm ardentissimo desiderio videndi &
amplectendi CHRISTI sui tota flagrarit. Nec de-
fuit voto DEUS, & maximè avidam secum jungi,
nudius quintus ad se solvit traduxitque. Disces-
sit eodem die, quo ante ipsos quatuor annos
marito suo, nunc-viduo mœstissimo nuprū data
fuerat. Tum temporis scilicet sponso terre-
stri, nunc cælesti. Atque ita subvolavit anima
ejus, corporis hujus ergastulo soluta, in cœlum.
Non potest enim malè mori, qui bene vixit.
A labore ad quietem, à dolore ad voluptatem
transiit. Ubi videt & habet CHRISTUM ve-
ritatis solem, pacem veritatis prolem: cœlum ve-
ritatis gremium: vitam veritatis præmium. Ubi
videt avum suum paternum MICHAELM
GEISMARUM Senatorem olim Reipubl. hujus
gravisimum; videt avum maternum JOACHI-
MUM Gerdes Civem, cum in vivis esset, hujus
loci primum; videt cælesti beatitudine circum-
fusam aviam paternam ELISABETAM Grea-
sten/ut & aviam maternam CATHARINAM
Krögers

Krögers Wismariensem, cæli municipes. Non da-
bimus solatium mæstissimo viduo, Collegæ atque
amico nostro haud è multis, ne videamur in sil-
vam ferre ligna: vobiscum deinceps mihi res erit

CIVES ACADEMIÆ.

Quia magnum est misero solatium, ut Nazian-
zenus ait, miseratio, quæ ex animo proficiscit-
ur: soletque dolor ingenuè impertitus calami-
tates plurimum sublevare: vestra quoque dolo-
ris societate, quam frequentia in deducendo fu-
nere demonstrare potestis, non parum dolorem
mæstissimi vidui sublevatum iri omnino persua-
sû habete. Adeste igitur frequentes ad horam pri-
mam hoc die, qui fausto sit vobis, & quo fung nos
vocat, ex æde S. P E T R I, mecum sequimini.

P. P. d. XIII. Decembr. ANNI jam de-
crepiti clo lbc XLVII.

ständig bleibt im Glauben/wir
Zeit/ ein ander wider schawen/ de
Ipsosq. rogavit ut una secum à
ximo exorarent sibi beatam &
seriarum valle emigrationem.
potest, quàm ardentissimo des
amplectendi CHRISTI sui tota
fuit voto DEUS, & maximè avi
nudius quintus ad se solvit trac
sit eodem die, quo ante ipso
marito suo, nunc viduo mœstif
fuerat. Tum temporis scili
stri, nunc cælesti. Atque ita
ejus, corporis hujus ergastulo
Non potest enim malè mori,
A labore ad quietem, à dolor
transiit. Ubi videt & habet CE
ritatis solem, pacem veritatis pr
ritatis gremium: vitam veritati
videt avum suum paternum M
GEISMARUM Senatorem olim
gravisimum; videt avum mate
MUM Gerdes Civem, cum in v
loci primum; videt cælesti bea
fusam aviam paternam ELISA
sten/ut & aviam maternam CA

n furher
ewigkeit.
opt. ma.
hac mi
ntelligi
endi &
Nec de.
n jungi,
Disces
annos
tū data
o terre
anima
cælum.
vixit.
tatem.
M ve
um ve
n. Ubi
LEM
hujus
ACHI
hujus
rcum
Sre
NAM
rögers